



**RZECZPOSPOLITA POLSKA**  
**Zastępca**  
**Rzecznika Praw Obywatelskich**  
*dr Jerzy ŚWIĄTKIEWICZ*

00-090 Warszawa  
Al. Solidarności 77

Tel. centr. 551 77 00  
Fax 827 64 53

Warszawa, dnia 3 stycznia 2003 r.

35896

RPO-415972-XV/02/TG

Pan Profesor  
Lech KACZYŃSKI  
Prezydent Miasta Stołecznego Warszawy  
Plac Bankowy 3/5  
00-950 WARSZAWA

Szanowny Panie Prezydencie,

Mocą uchwały ówczesnej Rady Miasta Stołecznego Warszawy nr XXXVII/489/2001 z dnia 2 lipca 2001 r. w sprawie ulg za przewozy środkami gminnego transportu zbiorowego w Warszawie (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 166 poz. 2546), określono osoby uprawnione do ulg za przewozy środkami gminnego transportu zbiorowego, zasady dokumentowania tych uprawnień oraz źródła rekompensowania przewoźnikom gminnego transportu zbiorowego w Warszawie nakładów poniesionych na realizację ulgowych przewozów. Stosownie do pkt. 1 ppkt. 12 załącznika nr 1 do tej uchwały, do bezpłatnych przejazdów środkami gminnego transportu zbiorowego uprawnieni są obywatele polscy, którzy ukończyli 70 rok życia - na podstawie dowodu tożsamości lub paszportu. Powyższa regulacja budzi poważne wątpliwości.

Zgodnie z art. 37 Konstytucji, z wolności i praw zapewnionych w Konstytucji korzysta każdy, kto znajduje się pod władzą Rzeczypospolitej Polskiej, a więc niezależnie od posiadanego statusu obywatela czy cudzoziemca. Zasadę tę rozwija art. 25 ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o cudzoziemcach (tekst jedn. Dz. U. 01.127.1400 ze zm.), który stanowi, że cudzoziemcy podczas pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mają takie same prawa i obowiązki jak obywatele polscy. Wyjątki od tej zasady, odnoszące się do cudzoziemców, muszą być zawarte w ustawie.

W związku z tym, że nie istnieje żadna norma ustawowa, ograniczająca prawa cudzoziemców do ulg i zniżek, ani norma uprawniająca do różnicowania praw obywateli polskich i cudzoziemców przy korzystaniu z lokalnego transportu zbiorowego, kwestionowane ograniczenie zdaje się pozostawać w kolizji z zasadą równości wyrażoną w art. 32 Konstytucji, która ma zastosowanie do cudzoziemców poprzez powołany art. 37 ust 1 Konstytucji, a także z treścią ust. 2 tego przepisu konstytucyjnego, zakazującego wprowadzania ograniczeń praw cudzoziemców inaczej niż ustawą.

Należy podnieść także wątpliwość, czy ograniczenie to nie jest niezgodne z konstytucyjną zasadą demokratycznego państwa prawnego, urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej, wyrażoną w art. 2 Konstytucji. Stawia ono bowiem w niekorzystnej sytuacji tych cudzoziemców, którzy przebywając w Polsce, ponoszą określone ciężary i świadczenia publiczne, identyczne jak obywatele polscy. Dotyczy to m. in. cudzoziemców, którzy z różnych przyczyn, np. po zawarciu związku małżeńskiego z obywatelem polskim i założeniu rodziny, przebywają w Polsce na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony lub na osiedlenie się i wiążą swą przyszłość z Polską. Odnosi się także do osób posiadających status uchodźcy, którym państwo polskie udzieliło ochrony przed prześladowaniami w kraju pochodzenia oraz zobowiązało się do równoprawnego z własnymi obywatelami traktowania w wielu sprawach, w tym w zakresie pomocy i opieki społecznej.

W związku z powyższym, na podstawie art. 16 ust 2 pkt 1 ustawy z dnia 15 lipca 1987 o Rzeczniku Praw Obywatelskich (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. nr 14 poz.147) zwracam się do Pana Prezydenta o rozważenie możliwości - w ramach kompetencji wynikających z art. 30 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. nr 142 poz. 1591 ze zm.) - podjęcia kroków na rzecz zmiany uchwały Rady Miasta Stołecznego Warszawy nr XXXVII/489/2001 z dnia 2 lipca 2001 r. Pozwalam sobie rekomendować w tym względzie rozszerzenie podmiotów uprawnionych do bezpłatnych przejazdów o cudzoziemców, którzy ukończyli 70 rok życia i przebywają w Polsce na podstawie zezwolenia na osiedlenie się lub zamieszkanie na czas oznaczony albo uzyskali status uchodźcy w Polsce.

Będę wielce zobowiązany za informację o stanowisku oraz ewentualnych działaniach podjętych przez Pana Prezydenta w opisanej sprawie.

Z wyrazami szacunku

/-/